

अर्थशास्त्र, व्यापार, उद्योगधंदे, बँकिंग, सहकार, इत्यादि विषयांस वाहिलेले एकमेव मराठी साप्ताहिक स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थसूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी प्रसिद्ध होते. वर्गाणीचे दर : वार्षिक : ६ रु. सहामाही : ३ रु. फिरकोळ : २ आ. दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT PREPAYMENT
Ref. No. B. 3431. License No. 53.

वर्ष ११

पुणे, बुधवार तारीख ४ मे, १९५५

अंक १८

विविध माहिती

वार्ताहरांची कामगिरी—इंडोनेशियांतील बांदुंग येथे भरलेल्या आशियन-आफ्रिकन राष्ट्रांच्या परिषदेसाठी निरनिराळ्या देशांतील ६५५ वार्ताहर जमा झाले होते व ते रोज २,८०,००० शब्द वार्तांच्या रूपाने पाठवीत असत. त्याशिवाय आंतरराष्ट्रीय स्वरूपाच्या परदेशीय व इंडोनेशियन वृत्तसंस्था मिट्टन दररोज १,८०,००० शब्द तारेने पाठवीत असत.

मिलई येथे तांत्रिक शिक्षणाची शाळा—मध्यप्रदेशांतील मिलई येथे काढण्यांत येणाऱ्या पोलादाच्या कारखान्याची अंतिम रूपरेषा निश्चित झाली म्हणजे त्या ठिकाणी तांत्रिक शिक्षण देणारी एक शाळा उघडण्यांत येणार आहे गैरवाकबगार कामगारांना तांत्रिक कामे करण्याचे शिक्षण ह्या शाळेत देण्यांत येणार आहे.

पोस्ट व टेलिग्राफच्या कामाचे तांत्रिक शिक्षण—पोस्ट व टेलिग्राफ ह्या खात्याला लागणाऱ्या लोकांना शिक्षण देण्यासाठी भारतीय सरकार बडोदा येथे एक तांत्रिक शिक्षणाचे कॉलेज स्थापन करणार आहे. कॉलेजच्या इमारतसाठी १५ लाख रुपये खर्च येईल, आणि कॉलेज चालविण्यासाठी दरवर्षी ६०,००० रुपये खर्च येईल मुंबई, राजस्थान, सौराष्ट्र आणि कच्छ ह्या राज्यांतील विद्यार्थ्यांना शिक्षण देण्यांत येईल.

रत्नागिरी जिल्ह्यांतील वाडूची निर्यात—रत्नागिरी जिल्ह्यांतील काही गांवांहून काही साजगी कंपन्या सजिजे असलेल्या वाडूची निर्यात गेली तीन वर्षे करीत आहेत. अशा प्रकारची वाडू निर्यात करण्यास परवाना-पद्धति लागू करण्याचा भारतीय सरकारचा विचार आहे. सरकारतकें पाठविण्यांत आलेल्या भूस्तरशास्त्रज्ञांने वाडूचा अभ्यास केला आहे.

हुबळी येथे आगगाडांचे डबे होणार—हुबळी येथील रेल्वेच्या कारखान्यांत अठरा रुळाच्या रेल्वेसाठी लागणारे डबे लवकरच तयार करण्यांत येऊ लागतील. असे डबे तयार करण्यास हुबळीच्या कारखान्यांत चांगला वाव आहे. त्यासाठी कारखान्यांचा काहीसा विस्तार करावा लागेल. विस्तार करण्याची १०३ लाख रुपये खर्च येणारी योजना तयार करण्यांत आली आहे.

उत्तर गुजरातमधील योजना—उत्तर गुजरातमधील बानस नदीवर धरण बांधून शेतीला पाणी-पुरवठा करण्याची एक मोठी योजना मुंबई सरकारने तयार केली आहे. ह्या योजनेला ६-२५ कोटी रुपये खर्च येईल आणि अडवलेल्या पाण्यामुळे २,९५,००० एकर जमिनीला पाणीपुरवठा होईल. हुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत धरण हाती घेण्यांत यावे, असे मुंबई सरकारचे म्हणणे आहे.

बचतीची नवी योजना—मध्यम वर्गीय लोकांत काटकसर करण्याच्या व बचत करण्याच्या वृत्तीचा प्रसार व्हावा म्हणून भारतीय सरकारच्या अर्थ-खात्याने एक योजना तयार केली आहे. प्रत्येक मध्यमवर्गीय कुटुंबाला मोहोरबंद असणारी एक छोटी पेट्टी पुरविण्यांत येईल. महिनाभर सरकारचे बचत अधिकारी पेट्टी शिल्लक टाकण्यांत आलेल्या रकमेची नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेट्स त्या कुटुंबाला देतील.

गिरनार पर्वतावरील सिंह—गेल्या वर्षीत गिरनारच्या जंगलांतील सिंहांची संख्या वाढली असल्याचे समजते. आतां जंगलांत सुमारे २९० सिंह असतील असा अंदाज आहे. १९५१ साली त्यांची संख्या २५० होती. तथापि, १९५१ साली सिंहांच्या बचांची संख्या एकूण संख्येच्या २५ टक्के होती. आतां हे प्रमाण कमी म्हणजे १४ किंवा १५ टक्के झाले आहे.

सहकारी बँकेची १३ वी शाखा—सौराष्ट्रचे मुख्य मंत्री श्री. रसिकलाल पारेख ह्यांनी जुनागढ येथे सौराष्ट्र को-ऑपरेटिव्ह बँकेच्या १३ व्या शाखेचे उद्घाटन केले. ह्या प्रसंगी भाषण करतांना ते म्हणाले की, भारतांत समाजवादी पद्धतीची समाजरचना करण्याच्या कामांत सहकारी चळवळीच्या प्रसाराचे फार महत्त्व आहे.

नावे न सांगितल्याचा परिणाम—भारतामधील गेल्या सार्वत्रिक निवडणुकांच्या वेळी मतदारांच्या याद्यांत ८ कोटी सौ-मतदारांची नावे होती. पण; त्यापैकी २८ लाख स्त्रियांची नावे याद्यांतून काढून टाकण्यांत आली आहेत. ह्या स्त्रियांनी मतदानाच्या वेळी आपले नाव सांगण्यास नकार दिल्यामुळे हा उपाय याजावा लागला.

कृत्रिम तांदुळाचा पहिला कारखाना—म्हैसूर येथे कृत्रिम तांदूळ तयार करण्याचा भारतामधील पहिला कारखाना येत्या जुलै महिन्याच्या अखेरपर्यंत उभारण्यांत येणार आहे. हा कारखाना अर्थातच प्रायोगिक स्वरूपाचा राहिल, आणि त्याचे तांदुळाचे दैनिक उत्पादन सुमारे २ टन असेल. तथापि कारखान्याची उत्पादनक्षमता ह्याहून अधिक आहे.

रेल्वेच्या सामानाच्या शोरूमस—मुंबई, मद्रास, दिल्ली आणि कलकत्ता ह्या चार शहरांतून परदेशाहून भारतीय रेल्वेज-साठी आयात केल्या जाणाऱ्या मालाच्या शोरूमस उघडण्यांत येणार आहेत. हा उपक्रम रेल्वे इन्फ्रामेंट कमिटीच्या सूचनेप्रमाणे करण्यांत येत आहे. रेल्वेला लागणाऱ्या सामानाच्या बाबतींत भागत शक्य तितका स्वावलंबी बनविण्यासाठी कमिटी शिफारसी करीत असते.

राज्य सहकारी बँका (१९५२-५३)

	संबंध भारत	मुंबई राज्य
कचेऱ्या	१२७	६८
सभासद-सोसायट्या	१६,१६४	५,५२४
दिलेली कर्जे	(लक्ष रु.) ३९,९३	१३,१५
वसूल कर्जे	" ४०,६५	१४,५४
येणे कर्जे	" १८,८७	५,१०
थकबाकी	" ३,२८	८६
रोस, इन्व्हेस्टमेंट	" १६,९५	६,६३
भाग भांडवल	" २,१७	६०
नफा	" २,०१	८५
ठेवी	" २४,१९	९,२६
घेतलेली कर्जे	" ९,५५	१,२४
खेळते भांडवल	" ३८,६४	११,६४

मध्यवर्ती बँका (१९५२-५३)

	संबंध भारत	मुंबई राज्य
कचेऱ्या	७९०	१९३
सभासद-सोसायट्या	११७,९७९	९,६७६
दिलेली कर्जे	(लक्ष रु.) ६५.५८	१४,४८
वसूल कर्जे	" ६४,९०	१४,६०
येणे कर्जे	" ३५,९३	६,३६
कॅश, इन्व्हेस्टमेंट	" २३,९७	७,२३
स्वतःचे भांडवल	" १०,१६	२,१२
खेळते भांडवल	" ६१,२३	१५,२३

अर्बन क्रेडिट सोसायट्या (१९५२-५३)

	संबंध भारत	मुंबई राज्य
सोसायट्या	८,२३४	१,५९२
सभासद	२५,१५,१२०	८,७३,८३२
दिलेली कर्जे	(लक्ष रु.) ५४,३४	२७,८७
वसूल कर्जे	" ५०,८४	२५,९८
येणे कर्जे	" ४७,१७	१७,४७
थकबाकी	" ५,०३	१,४६
स्वतःचे भांडवल	" २१,०६	१०,०१
खेळते भांडवल	" ६३,३८	२९,७४
रोस, इन्व्हेस्टमेंट	" १९,२६	१२,१४

युनायटेड कमर्शियल बँकेची प्रगति

१९५४ मध्ये युनायटेड कमर्शियल बँकेने सर्व बाजूंनी प्रगति केली आहे. ताळेबंद्याच्या बेरजेत ४.२५ कोटी रुपयांची वाढ झाली आहे व ठेवी २.७० कोटी रुपयांनी वाढल्या आहेत. कर्जे ३.७५ कोटी रुपयांनी वाढून ती २४ कोटी, ८४ लक्ष रु. झाली आहेत. बँकेचे उत्पन्न २१७ लक्ष रु. होऊन निव्वळ नफा ३१ लक्ष रु. उरला. दिव्दिहंड्या दर पूर्वीची चार वर्षे ४% होता, तो ५% करण्यात आला. बँकेचे वसूल भांडवल २ कोटी रु. असून गंगाजळीत ८६.५० लक्ष रुपये आहेत. ताळेबंद ६२ कोटी रुपयांचा आहे.

बावची ग्रामपंचायतीचा गौरव

बावची (द. सातारा) ग्रामपंचायतीने, स्थापनेपासून उत्तम तऱ्हेची कामगिरी करून दाखविल्याबद्दल, सरकारने जिल्हाधिकार्याचे हस्ते, चांदीचा कप बक्षिस दिला. आदर्श सेक्रेटरी म्हणून, श्री. कुतुबुद्दीन अबदुल मुझा यांचा कलेक्टरांनी गौरव केला.

दि बॉम्बे स्टेट
को-ऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

स्थापना १९११

मुख्य कचेरी : ९, बँक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.

टेलिफोन नं. ३८,३८१
३८,३८२पोस्ट बॉक्स नं. ४७२
तारेचा पत्ता : फार्मरबँक

ह्या बँकेत गुंतविलेला पैका शेतकरीवर्ग व सर्व प्रकारच्या सहकारी संस्था ह्यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले भांडवल

भागीदारांतर्फे रु. ३४,०६,७५०
मुंबई सरकारतर्फे रु. १६,००,०००

रु. ६०,०६,७५०

गंगाजळी व फंड

रु. ५७,५४,८००

ठेवी

रु. ७,९०,२५,३००

खेळते भांडवल

रु. १२,७०,२७,०००

१६ जिल्ह्यांमध्ये ६७ शाखा

भारतातील प्रमुख शहरी हुंड्या, विले वगैरे वसुलीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वािकारल्या जातात. शर्तीबद्दल चौकशी करावी.

वा. पुं. वर्दे

ऑनररी मॅनेजिंग डायरेक्टर.

दी भारत इंडस्ट्रियल
बँक लिमिटेड

हेड ऑफिस : पुणे शहर

शाखा:- पुणे लष्कर, धारामती, लोणावळा,
श्रीरामपूर (बेलापूर रोड), आंझर (जि. नाशिक)
खोपोली (जि. कुलाबा)श्री. के. पां. जोशी
(अध्यक्ष)श्री. ह. व. गिरमे
(उपाध्यक्ष)

अधिकृत भांडवल रु. १५,४३,८१०

विक्री झालेले भांडवल रु. ७,९३,८१०

वसूल भांडवल रु. ४,००,०००

रिझर्व्ह फंड व

इतर रिझर्व्ह रु. १,००,०००

एकूण खेळते भांडवल ६० लाखांचे वर

बँकेचे नवीन इमारतीत माफक भाड्यांत सेफ डिपॉझिट लॉकर्सची सोय केली आहे.

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

श्री. रा. वा. साळवेकर

B. A., LL. B.

श्री. नी. ना. क्षीरसागर

मॅनेजिंग डायरेक्टर.

अर्थ

बुधवार, ता. ४ मे, १९५५

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

भारतातील बड्या नऊ बँका

हिंदी बँकिंगच्या सुदृढ प्रगतीचा विश्वास

वीस कोटी रुपयांपेक्षा जास्त ठेवी असणाऱ्या, अशा आतां नऊ हिंदी व्यापारी बँका आहेत. त्या खालीलप्रमाणे:—

बँक	ठेवी (कोटी रु.)
१ इंपीरिअल बँक	२३१.३६
२ सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया	१२३.९७
३ बँक ऑफ इंडिया	६०.३८
४ पंजाब नॅशनल बँक	७५.६४
५ युनायटेड कमर्शियल बँक	४०.७२
६ बँक ऑफ बरोडा	३४.८५
७ अलाहाबाद बँक	३३.०२
८ युनायटेड बँक ऑफ इंडिया	३०.४८
९ इंडियन बँक	२४.८५

ह्या सर्व नऊ बँकांकडे मिळून एकूण ६३४.९६ कोटी रुपयांच्या ठेवी आहेत. १९५३ च्या मानाने ठेवीत ६२.४१ कोटी रुपयांची वाढ झालेली आहे. इतर बँकांकडून घेतलेल्या कर्जात ७७.८९ लक्ष रुपयांची वाढ होऊन त्या कर्जाची रकम ९.८७ कोटी रुपये झाली. कॅश रिसोर्सेसमध्ये २३.२९ कोटी रुपयांची भर पडली. इनव्हेस्टमेंट्समध्ये १३.८५ कोटी रुपयांची वाढ आहे, ती मुख्यतः इंपीरिअल बँकेनेच केलेली आहे. दिलेली कर्जे २८.७३ कोटी रुपयांनी वाढून ती ३२९.५ कोटी रुपयांवर गेली आहेत. निव्वळ नफा १०% ने सुधारून ४.०६ कोटी रुपयांचा ४.४८ कोटी रुपये झाला.

१९५४ मधील वाढीचे हे आकडे निरोगी प्रगतीचे निदर्शक गणले जातात. फाजील चलनाविस्तारामुळे तात्कालिक फुगवटा निर्माण होतो व त्याचे परिणामही हितावह होत नाहीत; तशी ही परिस्थिती नाही. पंचवार्षिक योजनेखालील सर्वांला फळे येऊ लागली आहेत, त्याचें हें प्रत्यंतर समजलें पाहिजे. भारतातील आर्थिक व्यवहार पुरेसे सुसंघटित असते, पैशाचा बाजार सुनियंत्रित असता आणि बँकिंगचा प्रसार सर्वत्र झालेला असता तर हें प्रत्यंतर ह्यापूर्वीच, अधिक स्पष्टपणे, आलें असतें. भारतातील विशिष्ट परिस्थितीमुळेच पैसा परत बँकांकडे वळण्यास वेळ लागत आहे. तथापि, पहिल्या पंचवार्षिक योजनेची अखेरी आणि दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेची आसणी, ह्यांमुळे पैशाचा हा ओघ वाढत जाईल ह्यांत संशय नाही.

बड्या नऊ बँकांपैकी प्रत्येकीच्याच ठेवी वाढल्या आहेत व नफा अधिक झाला आहे. बहुतेक सर्वांनी कर्जे जास्त दिली आहेत, पण त्यामुळे रोकड रकमांत घट पडू दिलेली नाही. स्वीकारलेल्या ठेवींवर जास्त दराने व्याज द्यावे लागले व पगार-खर्च वाढला, तरी १९५४ हें वर्ष सर्वच बँकांना चांगले गेलेले आहे. ठेवींवर कमाल व्याज किली द्यावे व कर्जावर किमान व्याज किली द्यावे ह्याविषयी रिझर्व्ह बँकेने बँकांना सूचक मार्गदर्शन करावे, असे बँकिंग क्षेत्रांत बोललें जात आहे. श्री.

प्राणलाल देवकरण नानजी ह्यांनी, इंडियन बँक्स असोसिएशनच्या अध्यक्षपदावरून केलेल्या भाषणांत, ह्या प्रश्नांचा आग्रहपूर्वक उल्लेख केला होता व गुप्त गंगाजळी वाढविण्याचें अगत्याहि त्यांनी प्रतिपादन केलें होतें. हिंदी बँकिंग प्रगतीचे मार्गावर असून, त्याच्या उज्ज्वल यशाचा पाया आतां घातला गेला आहे आणि योग्य ती दक्षता घेतली तर प्रगतीचा वेग परिणामकारक रीतीने वाढेल असा विश्वास उत्पन्न झाला आहे, असे मोठ्या बँकांच्या व्यवहाराचे आकडे दर्शवितात.

जगातील लोकसंख्या वाढत आहे.

संयुक्त-राष्ट्र-संघटनेच्या तज्ज्ञांनी १९५४ सालचें लोकसंख्या-विषयक सांवत्सरिक प्रसिद्ध केलें आहे. ह्या सांवत्सरिकांत जनन, मृत्यु, विवाह, लोकसंख्येचा दाटपणा आणि स्थानांतर, इत्यादि वावींविषयी बरीच विस्तारपूर्वक माहिती देण्यांत आली आहे. १९२० ते १९५३ हा कालखंड अभ्यासाकरतां घेऊन त्या कालातील १८३ देशांची लोकसंख्याविषयक माहिती वार्षिकांत देण्यांत आली आहे. अभ्यासाचा निष्कर्ष म्हणून त्यांनी असा अंदाज केला आहे की दीर्घायुर्मानाची वाढत जाणारी प्रवृत्ति आणि लहान मुलांच्या मृत्यूंच्या संख्येत होणारी घट ह्या दोन कारणांनी जगाची लोकसंख्या भाविष्यकालांत वाढतच जाईल. १९५३ साली जगाची लोकसंख्या २५४.७ कोटी होती. सोव्हिएट रशिया आणि पूर्व-युरोप ह्या भागातील लोकसंख्येवद्दल तपशीलवार आंकडे मिळत नाहीत; फक्त एकूण लोकसंख्येचे आंकडेच उपलब्ध आहेत. वार्षिकांत नमूद करण्यांत आलेले कांहीं प्रमुख मुद्दे असे आहेत. (१) युद्धोत्तरकालांत जननाचें प्रमाण उंचावलें होतें. पण आतां तें परत साली जात आहे. तथापि बहुतेक देशांतून तें १९३९ च्या प्रमाणापेक्षा अधिक आहे. (२) जन्मतःच मेलेल्या मुलांचें प्रमाण एकंदरीनें कमी होत चाललें आहे. (३) आयुर्मानाची अपेक्षा बरीच वाढली आहे. (४) मध्य-युरोपांत लोकसंख्येची वस्ती दर चौरस किलोमीटर-मागे १२९ म्हणजे जगातील इतर कोठल्याही भागापेक्षा अधिक आहे. दाट अगर विरळ वस्तीचा विचार करतां संदशः युरोपचा नंबर पहिला लागतो. युरोपमध्ये चौरस किलोमीटरमागे ८२ लोक रहातात. आशियांत ५१ रहातात. दोन्ही अमेरिकांत ८ रहातात आणि आफ्रिकेंत ७ रहातात. १९४९ ते १९५१ ह्या कालांत देशांतर करणाऱ्या लोकांची संख्या अधिकांत अधिक झाली. तेव्हांपासून १९५३ अखेर देशांतर करणाऱ्यांची संख्या कमी होत चालली आहे.

विदेशी फर्म्सनीं गुंतविलेल्या रकमा व नेलेले नफे

विदेशी फर्म्सनीं १९५४ मध्ये नफ्याचे एकूण १९ कोटी, २२ लक्ष रुपये भारताबाहेर पाठवले. १९५३ मधील नफ्याची ही निर्गत १६ कोटी, ६७ लक्ष रुपयांची झाली होती. १९५४ मध्ये विदेशी कंपन्यांनी ५९ लक्ष रुपये भारतांत गुंतविले; १९५३ मधील तत्सम आकडा १ कोटी, ५४ लक्ष रुपये होता.

खोटा चेक दिल्याने फसवणुकीचा गुन्हा केव्हा घडतो ?

एका दुकानदाराकडून 'अ' ने कांही कापड खरेदी केले व त्याच्या किंमतीचा चेक दिला. दुकानदाराने चेक बँकेत दाखल केला, पण त्याचे पैसे मिळू शकले नाहीत. चेक दाखल करण्याचे दिवशी व त्यापूर्वी कांही दिवस 'अ' च्या बँक-खात्यांत पैसे नव्हते हे दुकानदाराला ठाऊक झाले. त्याने 'अ' वर फौजदारी केली. 'अ' ने कोर्टात सांगितले, की बँक खात्यांत किती पैसे आहेत, ह्याची मला पूर्ण कल्पना नव्हती; खोटा चेक चुकून दिला गेला. मॅजिस्ट्रेटने हे अमान्य केले, दुकानदाराला खोल्या चेकर विश्वास ठेवून कापड देण्यास 'अ' ने लावले; दुकानदाराची फसवणूक केली म्हणून 'अ' वर गुन्हा शाबीत झाला.

आतां दुसरे उदाहरण पाहा:—दुकानदाराकडून 'अ' उधारीने कापड घेत आला आहे. दुकानदार उधारी वाढविण्यास तयार नाही व दिवाणी दाव्याचा तो धाक दाखवित आहे. त्याला शांत करण्यासाठी 'अ' ने त्याला खोटा चेक दिला, तो बँकेतून परत आला. दुकानदाराने 'अ' वर फौजदारी केली. 'अ' ने कबूल केले की, त्याने कापड घेतले व चेक दिला. पण त्याचे म्हणणे असे की, चेकच्या आधारावर दुकानदाराने कापड विकले नाही; त्याने कापड अगोदरच दिलेले होते. चेक दिल्यामुळे दुकानदाराची फसवणूक झालेली नाही. पैसे लवकर वसूल करण्यासाठी दुकानदाराने ही फौजदारी केलेली आहे. मॅजिस्ट्रेटने निवाडा केला की, खोटा चेक दिल्यामुळे दुकानदाराचे कांही नुकसान झालेले नाही; चेकच्या भरवशावर कापड देण्यांत आलेले नाही; ते चेक देण्याच्या आधीच पुरविलेले आहे. चेकमुळे दिवाणी दाव्याचा मार्ग अडलेला नाही. हा दिवाणी स्वरूपाचा व्यवहार आहे. पुढील तारखेचा चेक म्हणजे आधी घेतलेल्या कापडाचे पैसे कांही दिवसांनी देण्याचे केवळ आश्वासन आहे; हे आश्वासन 'अ' ने पाळले नाही हे खरे आहे; पण म्हणून केवळ तो फौजदारी स्वरूपाचा गुन्हा होत नाही. नैतिक दृष्ट्या ती फसवणूक असली, तरी कायद्याच्या दृष्टीने नाही.

“आपल्या बँक-खात्यांत पैसे नाहीत हे माहित असतांही पुढील तारखेचा चेक एकाद्याने दिला, तर ते फसवणुकीच्या सदरांत पडतच असे नाही. चेक बँकेत दाखल होण्याच्या दिवसापर्यंत बँक-खात्यांत पैसे भरण्याचा त्याचा हेतु असेल, हे गृहीत धरावयास पाहिजे.” न्यायमूर्ति ब्लॅकट ह्यांनी अशा आशयाचे उद्गार एकदा काढले आहेत.

—एन. के. एफ. सनडुक

('यू अँड दि लॉ', दि टाइम्स ऑफ इंडिया)

पूना इलेक्ट्रिक सप्लाय कं. लि.

वरील कंपनीला ३१ डिसेंबर, १९५४ अखेर संपलेल्या वर्षी ८,५६,४२२ रु. नफा झाला. भागीदारांना प्रत्येक भागावर ३ रु. ८ आ. करमाफ डिव्हिडंड मिळाले. कंपनीच्या प्रगतीचा तक्ता खाली दिला आहे:—

वर्ष	विजेचे ग्राहक	संपलेली वीज (लक्ष युनिट)	मिळालेले उत्पन्न (लक्ष रु.)
१९५४	३२,५५१	५६५	४५
१९५३	३०,८११	५५६	४१
१९५२	२९,४१२	५०७	३५
१९५१	२७,८२८	५१२	३७
१९५०	२५,५८२	४९२	२८

इंदूरच्या स्टेशनांत सुधारणा—इंदूरच्या स्टेशनाच्या इमारतीत सुधारणा करून प्रवाशांच्या सुखसोई वाढविण्यासाठी ८,५०,००० रुपयांची रक्कम खर्च करण्यांत येणार आहे. वरिष्ठ व कनिष्ठ वर्गाच्या प्रवाशांसाठी खोल्या, शाकाहारी व मांसाहारी भोजनगृहे, चौकशीची कचेरी आणि जागा राखून ठेवण्याची व्यवस्था ह्या सोयी करण्यांत येणार आहेत. पावसाळा सुरू होण्यापूर्वी ही योजना पूर्ण करण्यांत येईल.

बुद्धाची २,५०० वी जयंति—भगवान् गौतमबुद्धाची २,५०० वी जयंति पुढील वर्षी साजरी करण्यांत येणार आहे. ह्या समारंभाची व्यवस्था करण्यासाठी भारतीय सरकारने ५ जणांची एक कमिटी नेमली आहे. बनारसजवळील सारनाथ येथे आणि बिहारमधील बुद्धगया ह्या ठिकाणी समारंभ करण्यांत येणार आहेत. त्या प्रसंगी भारतावाहेरील ४,००० बौद्ध भिक्षू येतील असा अंदाज आहे.

ब्रह्मदेशाला चीनची मदत—चीनचे सरकार ब्रह्मदेशाला कापडाच्या व सुताच्या गिरण्यांची यंत्रसामुग्री पुरविणार आहे आणि त्या उभ्या करण्यासाठी तंत्रज्ञांची मदतही देणार आहे. गेल्या महिन्यांत पेकिंग येथे उभयता देशांत व्यापारी वाटाघाटी झाल्या, त्यावेळी ब्रह्मदेशातर्फे यंत्रसामुग्री पुरविण्याची विनंती चीनला करण्यांत आली होती.

नारळाच्या वागाइतदारांना मदत—त्रावणकोर—कोचीन राज्यांत नारळाची बागायत मोठ्या प्रमाणावर आहे. पण गेल्या कांही दिवसांत नारळ व खोव्याचे तेल ह्यांच्या किंमतीत एकदम खूप उतार झाल्यामुळे नारळवाल्यांची परिस्थिती कष्टाची झाली आहे. नारळवाल्यांना भारतीय सरकारकडून कांही मदत मिळविण्याचे प्रयत्न राज्य-सरकार करणार आहे.

“कण आणि क्षण”चे गुजराती भाषांतर

सुखी छवननी पगडंडी

अथवा

गृहछवननु भांगल्य

लेखक: श्री. वा. काळे, संपादक, “अर्थ”

अनुवादक: प्रा. शशिव ओझा, एम. ए.

प्रकाशक: सस्तु साहित्यवर्धक कार्यालय.

‘कण आणि क्षण’ या श्री. श्री. वा. काळे यांच्या मराठी पुस्तकाचे हे गुजराती भाषांतर आहे. मध्यमवर्गीयांच्या व्यवहारातील रोजच्या लहानसहान चुका सेक्रेमिटीने दाखवून त्या दूर केल्याने सुखी जीवनाची पाऊलवाट कशी सापडेल हे या पुस्तकांत दाखविले आहे. पुस्तक मराठीत एवढे लोकप्रिय झाले की थोड्याच महिन्यांत त्याची दुसरी आवृत्ति निघाली. गुजराती भाषांतराचे लेखक प्रा. शशिव ओझा यांनी भाषांतर साध्या, सरळ भाषेत केले आहे. मराठी लेखकांच्या अशा चांगल्या पुस्तकांची भाषांतरे आपल्या शेजारच्या भाषांत जितकी अधिक होतील तितके निरनिराळ्या भाषिकांत अधिक जवळचे संबंध प्रस्थापित होण्यास मदत होईल. —“सकाळ” १०-२-५५.

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

पृ. सं. १६८. दुसरी आवृत्ति. किं. १॥ रु.

स्वता: वाचा, संग्रही ठेवा, भेटीवाखल घ्या.

मरणापूर्वी दोन किंवा जास्त वर्षापूर्वी बक्षिस करून दिलेल्या इस्टेटीवर संपत्ति-कर बसेल काय ?

(लेखक : म. न. चांदुरकर, अॅडव्होकेट, नागपूर)

बक्षिसरूपाने इस्टेट दुसऱ्यास दिल्यानंतर बक्षिस केल्यापासून दोन वर्षांच्या आतच जर दाता मरण पावला तर त्याचा परिणाम काय हातो हे आपण मागच्या लेखांत पाहिले. बक्षिस करून दिल्यापासून दोन वर्षांपेक्षा जास्त अबाधि गेल्यानंतर जर दाता मरण पावला तर त्या इस्टेटीवर संपत्ति-कर बसेल काय हे आपण या लेखांत पाहू. नेहमीच्या जीवनांत आपल्याला अशीं अनेक उदाहरणे सांपडतील की, अनेक लोक काहीं कारणास्तव आपल्या मुलांच्या किंवा नातलग्यांच्या नांवाने काहीं इस्टेट बक्षिस करून देतात आणि त्यानंतर ते अनेक वर्षे जिवंत राहतात व स्वतःच त्या इस्टेटीची देखभाल करून त्यापासून होणाऱ्या उत्पन्नाचा उपभोग घेतात. बक्षिस करून देण्याचा लेख जरी असला तरी त्या इस्टेटीवर ताबा दात्याचाच असतो. अशा परिस्थितीत असा प्रश्न उभा राहतो की, जर अशा रीतीचे बक्षिस करून दिल्यापासून जर कायद्याने ठरविलेल्या कर्मांतकमी मुदतीनंतर म्हणजे दोन वर्षांनंतर दाता मरण पावला तर त्या इस्टेटीच्या किंमतीवर त्याच्या वारसांना संपत्ति-कर यावा लागेल काय ? बक्षिस केल्यापासून दोन वर्षांनंतर दाता मरण पावला येवढ्यावरूनच संपत्ति-कर टाळला असे समजणे चुकचिं आहे. अशा प्रकारच्या बक्षिसांच्याबाबत संपत्ति-कराच्या कायद्यांत क. १० टाकण्यांत आले आहे. क. १० प्रमाणे केव्हाहि केलेल्या बक्षिसान्वये मिळालेल्या इस्टेटीचा ताबा, दात्याच्या त्या इस्टेटीशी कोणत्याहि प्रकारचा संबंध न ठेवता, जर बक्षिस घेणाऱ्या व्यक्तीने ताबडतोब घेऊन त्या इस्टेटीचा उपभोग घेण्यास सुरवात केली नसेल तर ती बक्षिस केलेली इस्टेट बक्षिस करणाऱ्याच्या मृत्यूनंतरच वारसांना मिळाली असे समजले जाईल व त्या इस्टेटीवर संपत्ति-कर बसविण्यांत येईल. उदाहरणाने या कलमाचा अर्थ स्पष्ट होईल.

अ पांच लाख किंमतीच्या इस्टेटीचा मालक आहे. त्याने व आणि क या त्याच्या दोन मुलांना इस्टेटीचा काहीं भाग बक्षिस-पत्रान्वये बक्षिस दिला. वास्तविक व व क यांनी या इस्टेटीचा कधीहि ताबा घेतला नाही व त्या इस्टेटीच्या उत्पन्नाचा कधीहि उपभोग घेतला नाही. हे बक्षिस-पत्र करून दिल्यानंतर १५ वर्षांनी अ मरण पावला. या सर्व अवधीत अ नेच इस्टेटीच्या उत्पन्नाचा उपभोग घेतला असे समजू. संपत्ति-कराच्या कायद्याप्रमाणे व आणि क यांनी ताबडतोब आपला ताबा न केल्यामुळे व इस्टेटीच्या उत्पन्नाचा उपभोग अ घेत असल्यामुळे ही इस्टेट व आणि क यांना अ च्या मरणानंतरच मिळाली असे समजले जाईल व त्या इस्टेटीच्या किंमतीवर संपत्ति-कर बसेल.

घोडक्यांत सांगावयाचे म्हणजे सालील अटी पूर्ण झाल्याशिवाय बक्षिस करून दिलेल्या इस्टेटीवरील संपत्ति-कर टाळणार नाही.

[१] इस्टेटीचे हस्तांतर मरणापूर्वी कर्मांतकमी दोन वर्षे अगोदर व्हावयास पाहिजे.

[२] बक्षिस मिळालेल्या इस्टेटीची मालकी वताबा सरोसरच बक्षिस घेणाऱ्याचा असावयास पाहिजे आणि त्यानेच त्या इस्टेटीचा उपभोग घ्यावयास पाहिजे.

[३] बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीवर दात्याचा कोणत्याहि प्रकारचा अधिकार नको.

[४] दात्याने स्वतःकरिता, बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीत, कोणत्याहि रीतीने फायदा किंवा उत्पन्न राखून ठेवावयास नको.

यावरून असे दिसून येईल की, बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीवर संपत्ति कर बसू घावयाचा नसेल तर मृत व्यक्तीचा, त्याच्या हयातीत, त्या इस्टेटीशी कोणत्याहि प्रकारचा संबंध नको. यदाकदाचित् बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीशी दात्याचा काही काळपर्यंत संबंध जरी असला आणि मरणापूर्वी कर्मांतकमी दोन वर्षांचे अगोदर त्याने तो संबंध तोडला असेल तरी देखील त्या इस्टेटीवर संपत्ति-कर बसणार नाही.

मरतेसमयी बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीशी दात्याचा संबंध होता किंवा त्या इस्टेटीपासून होणाऱ्या उत्पन्नाचा उपभोग तो घेत होता असे ठरल्यास एकूण इस्टेटीच्या कोणत्या हिश्यावर संपत्ति-कर बसेल असा प्रश्न उभा होतो.

संपत्ति-कराच्या कायद्याप्रमाणे इस्टेटीच्या ज्या विभागाशी मृत व्यक्तीने संबंध ठेवला असेल किंवा ज्या विभागाची मालकी आणि ताबा स्वतःचा ठेवून स्वतःच उपभोग घेत असेल तितक्याच प्रमाणांत म्हणजे एकूण इस्टेटीच्या किंमतीच्या तितक्या हिश्यावर संपत्ति-कर बसेल. उदाहरणार्थ (१) अ ने व ला एक घर बक्षिस देतांना अशी अट टाकली की, अ ला त्याच्या हयातीत व मरेपर्यंत त्या घरांत राहण्याचा हक्क आहे. अशा प्रकारचे बक्षिसाचा अर्थ अ ने त्या घरांत आपला हक्क राखून ठेवल्यासारखा होतो आणि म्हणून बक्षिस मरणापूर्वी केव्हाहि केले असले तरी संपत्ति-कर बसवितांना घराची पूर्ण किंमत लक्षांत घेतली जाईल.

(२) अ ने त्याच्या मुलाला तीन घरे बक्षिस दिली परंतु मुलांने दोन घरांचा ताबा घेतला व तिसरे घर अ च्याच ताब्यांत राहून अ त्यांत मरेपर्यंत रहात असे. अ च्या मरणानंतर संपत्ति-कर बसविण्याच्या वेळी या एकाच घराची किंमत विचारांत घेतली जाईल.

(३) अ हा आपल्या जमिनीचा पूर्ण मालक होता. त्याने आपली जमीन व राहते घर बक्षिसपत्रान्वये आपल्या व नांवाच्या पुतण्यास बक्षिस दिली. व अ जवळ रहात असे व शेतीची देखभाल तोच करीत असे. बक्षिस करून दिल्यावर अ मरेपर्यंत व जवळच त्या घरांत राहत असे. व ने अ ला त्या घरांत राहू यावे व अ चा सर्व चालवावा असा करार अ आणि व यांचेमध्ये नव्हता. अ च्या मृत्यूनंतर बक्षिस दिलेल्या जमीन व घराच्या किंमतीवर संपत्ति-कर बसेल किंवा नाही असा प्रश्न ए. जी. वि. सेकोव, [(१९११) २ कि. वेंच ६८८] या केसमध्ये उपस्थित झाला होता. त्यांत कोर्टाने असा निकाल दिला की, व ने अ ला जरी मरेपर्यंत त्या घरांत राहू दिले तरी घराचा ताबा आणि उपभोग संपूर्णपणे व च घेत असे. व ने करारान्वये किंवा इतर कोणत्या रीतीने त्या इस्टेटीत काही फायदा अगर हक्क राखून ठेवलेला नव्हता आणि म्हणून त्या इस्टेटीवर संपत्ति-कर बसविता येणार नाही.

उदाहरण-१ आणि ३ यांची तुलना केली असता असे दिसून येते की, दात्याने करारान्वये किंवा इतर कोणत्या रीतीने बक्षिस दिलेल्या इस्टेटीत काही हक्क राखून ठेवला असल्याशिवाय ती इस्टेट संपत्ति-करास प्राप्त होणार नाही.

तात्पर्य असे की, मरणापूर्वी केव्हाहि इस्टेट बक्षिस रूपाने हस्तांतरित केली असेल आणि जर मात्र दात्याने त्या इस्टेटीशी आपला संबंध पूर्णपणे तोडला नसेल तर त्या इस्टेटीवर दात्याच्या मरणानंतर संपत्ति-कर बसेल.

आयुर्विमा पॉलिसीचे उतरलेले दर

१९५४ च्या मार्च महिन्यापासून आयुर्विम्याचा व्यवसाय करणाऱ्या कांहीं मोठ्या कंपन्यांनी हप्त्यांच्या दरांत कपात करण्याचे धोरण स्वीकारले. तेव्हापासून ह्या व्यवसायाशी संबंध असणाऱ्या लोकांत एक प्रकारची अस्वस्थता पसरलेली आहे. वास्तविक विम्याचे दर उतरणे ही गोष्ट स्वागताहर्च समजली गेली पाहिजे. कारण, विम्याचे दर उतरल्यामुळे विमेशाखाचा फायदा होतो आणि त्याचबरोबर विम्याच्या धंद्यालाहि जोराची चालना मिळते. शिवाय, लोक विम्याच्या हप्त्यासाठी जी बचत सक्तीने करतात तिचा ओष अधिक मोठ्या प्रमाणांत सरकारी रोख्यांकडे वळतो. विम्याचे उतरलेले दर हे आतां बहुधा तसेच रहातील असे दिसते. १९४७ साली ज्याप्रमाणे चलनवृद्धि झाली होती, तशी पुन्हा झाली तरच उतरलेले दर पुन्हा वाढण्याची शक्यता आहे.

मोठ्या कंपन्यांनी दर कमी केल्याबरोबर मध्यम प्रतीच्या व छोठ्या विमा कंपन्यांनाहि ह्या स्पष्टते भाग घेणे अटळ झाले. अर्थशास्त्राच्या काटेकोर नियमाप्रमाणे दर उतरविणे वाजवी आहे किंवा नाही ह्या गोष्टीचा विचार करणे त्यांना शक्यच नव्हते. विम्याचे दर उतरविण्याच्या धोरणासंबंधी तीन कारणे देण्यांत आली आहेत :- (१) विमाकंपन्यांचे हप्त्यांचे दर मृत्युविषयक ज्या कोष्टकांवर आधारलेले होते ती कोष्टके २५ वर्षापूर्वीची आहेत. हल्ली विमा कंपन्यांच्या मृत्युविषयक अनुभवांत सुधारणा झाल्यामुळे नवीन उतरलेले हप्त्यांचे दर ठेवणे योग्यच झाले आहे, (२) विमा कंपन्यांनी जे पैसे गुंतविलेले आहेत त्यांच्यावरील व्याजाचे उत्पन्न वाढलेले आहे, आणि (३) कंपन्यांच्या कारभारविषयक सर्वांत बचत होण्याची प्रवृत्ति दिसून येत आहे. कांहीं कंपन्यांनी स्टाफ इन्शुरन्स योजनांचा गैर-फायदा घेतला अशा तक्रारी ऐकू येत आहेत. संस्थांच्या नौकर-वर्गांचे अशा प्रकारचे विमे उतरतांना बऱ्याच विमा-कंपन्यांनी आपल्या एजंटमार्फतच ते काम मिळविले. वरील प्रकारचा धंदा मिळवितांना असे करण्याची पद्धत सामान्यतः अवलंबित नाहीत. तथापि स्टाफ इन्शुरन्स योजनांविषयी मुख्य तक्रार करण्यांत येत आहे ती वेगळीच आहे. ह्या योजनांखाली विमे उतरणाऱ्या विमेशाखांना, मार्च १९५४ पासून जे नवे दर अंमलांत आणले गेले, त्या दरांपेक्षाहि ११ पासून २२ टक्क्यांपर्यंत कमी असलेल्या विम्याच्या दराची सवलत देण्यांत आली. सामान्यतः अशा योजनांखाली विमे उतरणाऱ्यांना ८ टक्क्यांपेक्षा अधिक सवलत देण्यांत येत नाही.

लाइफ इन्शुरन्स कॉन्सिलच्या कार्यकारी समितीने ह्या प्रश्नाचा तपशीलवार अभ्यास करण्यासाठी एक उपसमिति नेमली होती. तिने कार्यकारी समितीला केलेल्या अहवालांतील शिफारसी कार्यकारी समितीने स्वीकृत केल्या आहेत. ह्या शिफारसीमुळे स्टाफ इन्शुरन्स योजना योग्य पद्धतीने अंमलांत आणली जाईल असे दिसते. ज्या विमा-पत्रकांवर दहा वर्षे अगर अधिक मुदतीसाठी हसे भरावयाचे असतील त्यांच्या हप्त्यांत ८ टक्क्यांपेक्षा अधिक सूट दिली जाणार नाही; इतर प्रकारच्या विमा-पत्रकांच्या हप्त्यांत ही सूट ५ टक्क्यांपेक्षा अधिक दिली जाणार नाही.

को-ऑपरेटिव्ह बँकांचे महत्त्वाचे स्थान

शिरसी अर्धन को-ऑपरेटिव्ह बँकेचा सुवर्ण-महोत्सव बाँबे स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बँकेचे अध्यक्ष श्री. आर. जी. सरय्या ह्यांच्या हस्ते साजरा झाला. ह्याप्रसंगी बोलतांना श्री. सरय्या म्हणाले की, भारताच्या अर्थव्यवस्थेत सहकारी बँकांनी पुढाकार घेण्याचे दिवस आलेले आहेत. सहकारी बँकांबाबत कर-चौकशी मंडळाने कांहीं शिफारशी केलेल्या आहेत. त्या अंमलांत आणण्याचा निर्णय जर सरकारने घेतला तर सहकारी बँकांचे भवितव्य अधिक निश्चित झाल्याशिवाय राहणार नाही. मुंबई राज्यांत सुमारे १६६ बँका आहेत. तथापि कर्नाटक भागांत मात्र सहकारी बँकांची संख्या अवघी ३३ असल्याबद्दल त्यांनी आश्चर्य व्यक्त केले. ते पुढे म्हणाले की, बँकांनी केवळ व्यक्तीनाच साहाय्य करावे असे नाही; तर व्यापार, उद्योग आणि शेतीव्यवसाय ह्यांनाहि जरूर पडल्यास मदत करण्यास त्यांनी पुढे आले पाहिजे. सहकारी बँकांच्या कारभारांत सरकार हस्तक्षेप करते ह्या आरोपाचे त्यांनी खंडन केले. सुवर्ण-महोत्सव साजरी करणारी ही दुसरी बँक आहे. बँकेचे मॅनेजिंग डायरेक्टर श्री. केशवन् ह्यांनी श्री. सरय्या ह्यांचे स्वागत करतांना बँकेच्या ५० वर्षांतील कार्याचा आढावा घेतला. कारवार जिल्ह्यांतील सहकारी संस्थांत काम करणाऱ्या कार्यकर्त्यांची एक परिषद शिरसी येथे नुकतीच भरविण्यांत आली होती. निरनिराळ्या सहकारी संस्थांचे ५०० प्रतिनिधी परिषदेला हजर होते.

भारताच्या दरदोई उत्पन्नांत वाढ

१९४८-४९ सालापासून १९५३-५४ पर्यंतच्या कालांत वस्तूंच्या किंमती स्थिर आहेत असे धरल्यास, भारताच्या दरदोई उत्पन्नांत ८ टक्के वाढ झाल्याचे दिसून आले आहे. १९५१-५२ साली भारताचे राष्ट्रीय उत्पन्न ९,९९० कोटी रुपये होते. १९५२-५३ साली ते ९,८६० कोटी रुपये होते आणि १९५३-५४ साली ते १०,६०० कोटी रुपये झाले. मध्यवर्ती सरकारच्या आंकडेविषयक सात्याच्या दुसऱ्या वार्षिक अहवालांत वरील माहिती देण्यांत आली आहे. १९५१-५२ साली भारतातील दरदोई उत्पन्नांचे सरासरी आंकडा २७४.५ रुपये होता. १९५२-५३ साली तो २६७.४ रुपये होता आणि १९५३-५४ साली तो २८३.९ रुपये झाला. १९५२-५३ सालाच्या उत्पन्नाचा जो अंदाज करण्यांत आला आहे तो त्यापूर्वीच्या तपशीलवार अंदाज करण्याच्या पद्धतीप्रमाणे करण्यांत आला आहे. १९५३-५४ सालचा अंदाज मात्र अपुऱ्या माहितीच्या आधारावर करण्यांत आला आहे. त्यामुळे तो दुरुस्त करावा लागण्याचा संभव आहे. १९५१-५२ सालाशी तुलना करता १९५२-५३ सालचे राष्ट्रीय उत्पन्न १८० कोटींनी म्हणजे १.३ टक्क्यांनी घटलेले आढळून येते. तथापि ह्या वर्षातील किंमतीच्या पातळीचा विचार करता १९५१-५२ सालापेक्षा १९५२-५३ सालांत ३.९ टक्के इतकी वाढ राष्ट्रीय उत्पन्नांत सऱ्या अर्थाने झालेली दिसून येते. १९५२-५३ पासून १९५४-५३ पर्यंतच्या कालांत राष्ट्रीय उत्पन्नाची टक्केवारी वाढ ४.५ टक्के झालेली दिसून येते.

अरुंद रुळाचा नवा रेल्वे-मार्ग—पश्चिम रेल्वेच्या रस्त्यांत भिलाडी-राणीवाडा ह्या नव्या अरुंद रुळाच्या रेल्वे-रस्त्याची भर पडणार आहे. कांडला आणि दिल्ली ह्यांना जोडणारा हा एक नवाच मार्ग उपलब्ध होणार आहे. शिवाय ह्या मार्गाने सौराष्ट्र, कच्छ, आणि राजस्थान राज्यांतील अरुंद रुळाचे रेल्वे-मार्ग जोडले जातील.

भोर स्टेट बँकेची भोर येथे मालकीची इमारत

जिल्हाधिकारी, श्री. चिन्मुळगुंद, ह्यांचे हस्ते प्रारंभ

भोर स्टेट बँकेने आपल्या भोर येथील मुख्य कचेरीसाठी राजवाडा चौकानजीक इमारत खरेदी केली असून, सदर ठिकाणी आता बँकेस योग्य असा फेरफार करून इमारतीचे बांधकामास सुरुवात करण्याचा मुहूर्त सोमवार दिनांक २५-४-५५ रोजी अक्षय्यवृत्तीयेच्या सुमुहूर्तावर पुणे जिल्ह्याचे कलेक्टर मा.चिन्मुळगुंद आय. सी. एस. यांचे हस्ते झाला. प्रथम बँकेचे चेअरमन श्री. म. व्यं. शिंगरे यांचे हस्ते धार्मिक पूजा व विधि झाला. विद्वान् ज्ञानांनी मंत्रघोष करून शुभाशिर्वाद दिले. त्यानंतर श्री. चिन्मुळगुंद यांनी पूजा करून उत्सवनाचा सुमुहूर्त केला. यानंतर राजवाड्यातील राममंडपांत सभा झाली. या ठिकाणी गांवांतील सुमारे ४००-५०० प्रतिष्ठित नागरिक उपस्थित होते. त्यामध्ये बँकेचे संचालक मंडळाचे सभासद, अ. बो. चे सदस्य, सबज्ज, तालुक्याचे मामलतदार, वकील मंडळी, भोर नगरपालिकेचे अध्यक्ष, भोर येथील व्यापारी व कारखान्यांचे चालकहि हजर होते.

प्रथम सुभासिद्ध दरबारगायक श्री. वाकणकर यांनी ईशस्तवन व स्वागतपर पद्य म्हटले. त्यानंतर बँकेचे चेअरमन श्री. म. व्यं. शिंगरे यांनी भाषण केले. श्री. म. व्यं. शिंगरे यांचे भाषणानंतर समारंभाचे अध्यक्ष श्री. पी. जे. चिन्मुळगुंद यांनी भाषण करतांना प्रथम निमंत्रणाबद्दल आभार मानून बँकेच्या अहवालावरून बँकेची आर्थिक परिस्थिति उत्तम असल्याचा अभिप्राय दिला. बँकेचे एकूण खेळते भांडवलापैकी ३ रकम व ठेवीपैकी सुमारे ५० टक्के रकम कर्ज व कॅशक्रेडिटमध्ये गुंतविली आहे. यावरून बँकेस कारखानदार, व्यापारी यांस आणखी कर्ज अगर कॅश क्रेडिट देता येईल असे दिसते व ते देण्याचा संचालक मंडळाने विचार करावा असे सुचविले. नवीन स्थापन होणाऱ्या स्टेट बँकेबद्दल विचार व्यक्त करतांना ते म्हणाले की, अजूनपर्यंत याबाबत निश्चित कल्पना काय आहेत हे समजण्याला मार्ग नाही. तथापि, सरकार अशा संस्थांच्याबाबत भागीदारी पत्करणार आहे, हे योग्यच आहे. तथापि, लहान लहान बँका लहान व्यापारी व कारखानदारांस उपयुक्त असल्याने त्यांचे अस्तित्व टिकविणे जरूर आहे. बँकेने स्वतःची इमारत करण्याचे ठरविले हे योग्यच आहे. या नवीन इमारतीमध्ये सेफ डिपॉझिटची व्यवस्था बँक करणार आहे, हे योग्यच आहे. अशा सोईची जरूरी आता लोकांना भासू लागली आहे. शेवटी बँकेस तिच्या कामकाजांत त्यांनी यश चिंतिले.

बँकेचे उपाध्यक्ष श्री. ना. पां. थोपटे यांनी सर्वांचे आभार मानले. नंतर राष्ट्रगीत व पानसुपारी व सर्वास अल्पोपहार झाला. श्री. पी. जे. चिन्मुळगुंद यांनी बँकेसाठी भेट देऊन कामकाजाबद्दल आस्थेने चौकशी केली.

सहकारी सेक्रेटरी शिक्षणवर्ग, पारनेर

सोसायट्यांच्या अट्ट्रेन्ड सेक्रेटरीसाठी व व्हा. फा. अगर तत्सम परीक्षा पास असलेल्या बाहेरील शिक्षणेच्छूसाठी ६ ते ७ आठवड्यांचा शिक्षणवर्ग ता. ९-५-१९५५ पासून मुा पारनेर जिल्हा अहमदनगर येथे सुरू होत आहे. संगमनेर, घोडनदी, श्रीगोंदा इत्यादि भागांतील सेक्रेटरीनाहि ह्या वर्गाचा फायदा घेता येईल. तीन रुपये प्रवेश फीसह ता. ५-५-१९५५ चे आंत मे. सेक्रेटरी, नगर जिल्हा सहकारी बोर्ड जि. अहमदनगर ह्या पत्त्यावर अर्ज पाठवावेत.

साखरेच्या धंद्याचा प्रश्न पुनः विकट होणार काय ?

“भारतातील साखरेचा दरमाणशी खप उतरला आहे. चालू वर्षाचा एकूण खप १५ लक्ष टन, म्हणजे गेल्या वर्षीपेक्षा ३ लक्ष टन कमी होईल. उत्पादन मात्र ५०% वाढले आहे. गेल्या वर्षी १० लक्ष टन साखरेचे उत्पादन झाले. चालू वर्षी ते १५ लक्ष टन होईल. भारत सरकारने ५ लक्ष टन साखर आयात करण्याचे ठरविले आहे, त्या साखरेची ह्यांत भरच पडणार आहे. साखरेची विक्रीची किंमत उतरली, पण उत्पादन-सर्च वाढला अशी बिहारमध्ये परिस्थिति निर्माण झाली आहे आणि सरकारने तात्काळ उपाययोजना केली नाही, तर कित्येक कारखाने बंद पडतील. सरकारने साखरेची आयात बंद करावी, साखरेचा साठा बाजारांत पद्धतशीरपणे आणावा व नवी एक्स-इज पट्टी रद्द करावी.” इंडियन शुगर मिल्स असोसिएशनचे अध्यक्ष, श्री. भरत राम, ह्यांनी दिल्ली येथे पत्रकारांचे पुढे वरीलप्रमाणे निवेदन केले. ह्याच दिवशी, मध्यवर्ती सरकारचे अन्नमंत्री डॉ. पंजाबराव देशमुख हे म्हणाले की, उंसाखालील लागवडीचे क्षेत्र वाढले नसले तरी चालू वर्षी साखरेचे उत्पादन आतांपर्यंतच्या कोणत्याहि वर्षीपेक्षा जास्त होईल. एकीकडे खप कमी होत चालला आहे आणि दुसरीकडे उत्पादन वाढून साठे वाढण्याचा रंग दिसत आहे. साखरेच्या धंद्याचा प्रश्न पुनः विकट होणार की काय ?

मुंबई राज्यांत सुमारे ३६,००० गांवे

मुंबई राज्यांत लोकवस्तीची ३५,७८८ गांवे असून दोन गांवे ओस पडलेली आहेत आणि दोन वाड्या आहेत. २८ जिल्ह्यांच्या एकूण ३०४ तालुक्यांत आणि महालांत ही गांवे येतात. जिल्हावार गांवांची संख्या पुढीलप्रमाणे आहे:—

बनासकांठा १,३२८; सावरकांठा १,५८९; मेहसाणा १,२७३; अमरेली ३५४; बडोदे १,७१७; डांग ३१३; अहमदाबाद ७७४; सेटा १,००१; पंचमहाल १,९८६; भडोच १,२९३; सुरत २,०११; ठाणे १,७३६ मुंबई उपनगर ५३; अहमदनगर १,३३४; पूर्व सानदेश १,५०२, पश्चिम सानदेश १,४७८; नाशिक १,६९४; पुणे १,५३९; उत्तर सातारा १,१७७; सोलापूर ९५५; कुलाबा १,९६४; बेळगांव १,३९९ विजापूर १,३०२; धारवाड १,६१५; कारवार १,३६१; रत्नागिरी १,५५१; दक्षिण सातारा ५३१; कोल्हापूर ९६८.

१९५१ च्या शिरगणतीप्रमाणे मुंबई राज्याची एकूण लोक-संख्या ३५९-४४ लाख इतकी असून त्यांत वृहन्मुंबईची लोक-संख्या २८-३९ लाख आहे.

रिझर्व्ह बँकेचे श्री. भंडारी ह्यांचा मृत्यु

रिझर्व्ह बँकेचे मॅनेजर, श्री. एल. आर. भंडारी, हे दि. २८ एप्रिल रोजी मृत्यु पावले. ते ५२ वर्षांचे होते. रिझर्व्ह बँकेच्या इमारतीवरतीच त्यांची राहाण्याची जागा होती. गच्चीवर संध्या-काळी येरझाऱ्या घालता घालता ते एकाएकी खाली पडले. दोन-तीन दिवस त्यांना बरे वाटत नव्हते.

राजस्थानांतील शिक्षणप्रसार—माध्यमिक-शिक्षण-समि-तीने केलेल्या शिफारशी अंमलांत आणण्याचे राजस्थान सरकारच्या शिक्षण सात्याने ठरविले आहे. समितीने सुचविलेल्या योजना चालू करण्यासाठी राज्य-सरकारने ४६,८२,००० रुपयांच्या रकमेची तरतूद केली आहे.

सांगली बँकेच्या कोल्हापूर शाखेचें उद्घाटन

सांगली बँक लि. च्या कोल्हापूर शाखेचें उद्घाटन तेथील उद्योगपति, श्री. मदनमोहन लोहिया, ह्यांच्या अध्यक्षतेखाली दि. २५ रोजी झालें. बँकेचे एक डायरेक्टर, श्री. रेडर वकील, ह्यांनी प्रास्ताविक भाषण केलें व मॅनेजर श्री. गुते ह्यांनी बँकेच्या प्रगतीचा वृत्तांत सांगितला. श्री. जोशी ह्यांनी आभारप्रदर्शनाचें भाषण केलें. शास्त्रा डॉ. मिरजे ह्यांच्या इमारतींत सुरु झाली आहे.

इजिप्त-रेशीआ व्यापारी करार - इजिप्त आणि रेशीआ ह्या देशांनी परस्परांत ऐनजिनसी व्यापारी करार केला आहे. कराराच्या अटीप्रमाणें उभयतां देशांच्या दरम्यान १७४२,५०० पौंड किंमतीच्या मालाची अदलाबदल होईल. इजिप्तने रुमेनिअन सरकाराशीही १४,३५,५०० पौंड किंमतीच्या मालाच्या व्यापारी देवघेवीचा करार केला आहे.

गाईच्या शेणाचा नवा उपयोग - इजिप्तनगर येथील पशुसंवर्धनविषयक संस्थेंत करण्यांत आलेल्या आहारासंबंधीच्या प्रयोगावरून असें दिसून आलें आहे कीं गाईच्या शेणाचा, उपयोग कोंबड्यांच्या आहारासाठीं करून त्यांचीं अंडी घालण्याची शक्ति वाढवितां येते कोंबड्यांच्या आहारांत ज्या प्रथिनांची आवश्यकता असते, तीं प्रथिनें गाईच्या शेणांत आढळून आलीं आहेत.

राष्ट्रीय नाट्यगृहाची मागणी - म्हैसूर राज्यांत एक राष्ट्रीय नाट्यगृह बांधण्यांत येऊन त्याचा उपयोग नृत्य, नाटक आणि संगीत ह्यांना उत्तेजन देण्यासाठीं करण्यांत यावा, असा सारास ठराव म्हैसूर लेजिस्लेटिव्ह काँग्रेसनें मंजूर केला आहे. हा ठराव स्टेट अँकॅडमीकडे आणि एतद्विषयक मध्यवर्ती संस्थेकडे पाठविण्याचें आश्वासन सरकारतर्फे देण्यांत आलें.

भारताला अमेरिकन मोटारी मिळणार - भारत आणि अमेरिका ह्यांच्या दरम्यान भारताला मदत करण्याचा जो करार झाला आहे, त्याला अनुसरून अमेरिकेकडून १०,५५,००० डॉलर्स किंमतीच्या मोटारगाड्या विकत घेण्याची परवानगी देण्यांत आली आहे.

चित्तरंजन कारखान्याची प्रगति - चित्तरंजन येथील आगगाडाच्या इंजिनांच्या कारखान्यांत २०० वें इंजिन नुकतेच तयार झालें. हे इंजिन राष्ट्राध्यक्ष बाबू राजेंद्रप्रसाद ह्यांनी प्रथम चालविलें ह्याप्रसंगी बोलतांना ते म्हणाले कीं, कारखान्याच्या प्रगतीचा वेग असाच चालूं राहिल्यास भारत स्वतःच्या गरजा तर भागवीलच; पण लवकरच इंजिनें निर्यातहि करूं लागेल.

पाकिस्तानचो कापडाची आयात - पाकिस्तान पश्चिम जर्मनीकडून ५ लाख डॉलर्स किंमतीचें सुती कापड आणि सूत आयात करणार आहे. अमेरिका इतक्याच किंमतीचा कापूस जर्मनीला पुविणार आहे. गेल्या वर्षी अमेरिकेनें पाकिस्तानला ११ कोटी डॉलर्सची आर्थिक मदत दिली होती. त्या मदतमिधून वरील व्यवहार करण्यांत येत आहे.

म्हैसूर राज्यांतील नवा कारखाना - विजेनी भारी यंत्र सामुग्री तयार करण्याचा एक कारखाना म्हैसूर राज्यांत काढण्यांत येणार आहे. कारखान्यासाठीं २० कोटी रुपयांचें भांडवल लागेल असा अंदाज आहे. कारखान्याची संकल्पित योजना तयार असून ती आसण्याच्या कामीं एका जर्मन कंपनीचें साहाय्य देण्यांत आलें आहे.

LORD REAY MAHARAJHTRA INDUSTRIAL MUSEUM, POONA

Has received the following books :

- (1) Rural Crafts by Norman Wymer Publishers Oxford University Press. pp. 127. Price Rs. 5/-.
- (2) Medicinal Plants of India & Pakistan by J. F. Dastur, F. N. I. Published by J. H. Taraporewala for D. B. Taraporewala, Hornby Road, Fort, Bombay. pp. 317. Price: Rs. 5-14/-.
- (3) Useful Plants of India & Pakistan by J. F. Dastur, F. N. I. Published by J. H. Taraporewala for D. B. Taraporewala, Hornby Road, Fort, Bombay. pp. 260. Price: Rs. 5-14/-.
- (4) Cottage Industries and Agriculture in Japan by Diwan Chamanlal, Published by New Book Co. Ltd., Hornby Road, Bombay. pp. 194. Price: Rs. 12-8/-.
- (5) Oxford Junior Encyclopaedia, Vol. VI. Farming and Fishing Published by Oxford University Press. pp. 494. Price: 30 s. nett.

बँक ऑफ पूना लि.

(शेडचूल्ड बँक)

अधिकृत भांडवल रु. ५०,००,०००
विक्रीस काढलेलें व सपलेलें रु. २५,००,०००
वसूल रु. १२,५०,०००

मवानी पेटेतील शाखा
ता. २८-४-१९५५ पासून
डेकन जिमखाना चौकांत
सुरु झाली.

मुख्य कचेरी :- ४५५ रविवार, पुणे

शाखा:- (१) सदाशिव पेठ, पुणे १

(२) डेकन जिमखाना, पुणे ४.

(३) सोलापूर (४) सांगली

पुणे व सांगली येथें सेफ डिपॉझिट हॉकरची सोय.
बँकिंगचे सर्व प्रकारचे व्यवहार केले जातात

जी. जी. साठे
मॅनेजर

डी. आर. नाईक जे. पी.
चेअरमन